Ч. 186. Середа 20 серпня (2 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмiнiстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї не запечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Гостина анґлїйского короля у Відни. — Мадяри спускають з тону. — „Magyar Nemzet" о задержаню вояків з третого року. — Ситуация на Балканї і пляни Сарафова.)

Король Едвард анґлїйский приїхав вчера о 5 годинї вечером до Відня. На двірци повитали его Є. Вел. Цїсар, всї Архікнязї, достойники двірскі і репрезентанти властий. О 6-тій годинї станули оба монархи в цїсарскій палатї, в Бурґу. По дорозї витали монархів безчисленні товпи людий. Вечером о пів до 8 год. розпочало ся в церемоніяльній сали цїсарскої палати ґалеве принятє, на котрім явили ся також оба президенти міністрів, президенти палат парляментарних і посадник міста Відня. Підчас обіду виголосив Цїсар слїдуючий тоаст: Тїшу ся дуже, що можу повитати Ваше королївске Величество. Виджу в тій гостинї пожаданий для мене факт, нове завіренє дружних, тїсних відносин, які панують з давна межи нашими родинами, а також нашими державами, а котрі спочивають на тим сильнїйшій основі, що нема ніяких противностий політичних і інтересів, котрі могли би ті добрі відносини виставити на небезпечність і нарушити їх. Маю надію, що також на будуче в тих відносинах нїчо не змінить ся. Дякуючи Вашому королївскому Величеству за численні докази дружби, оказаної менї при ріжних нагодах, пю на здоровле Вашого королївского Величества. Король Едвард най жиє! — По сих словах заграла музика анґлїйский гимн.

Король Едвард відповів на то слїдуючим тоастом: „Позвольте Ваше цїсарске Величество, що подякую Вам за Вашу ласкавість. Можу Вас увірити, що принятє, якого я зазнав в сїм великім, сьвітовім місті, тронуло мене до глубини. Ваше цїсарске Величество знають, що мене завсїгди займала дуже особа Вашого цїсарского Величества і Ваш Дім. Прошу бути певним, що чувства, які передала менї моя мати супроти Вашого цїсарского Величества і Вашого Дому, позістануть завсїгди як найгорячійші. Позвольте Ваше цїс. Величество, що нинї, скоро перший раз по вступленю на престол єсьм гостем Вашого цїс. Величества, іменую Вас польним маршалком мого войска. Пю на здоровле Вашого цїсарского і королївского Величества: Єго цїсарске і королївске Величество най жиє! — По сих словах заграла музика австрийский гимн.

Мадярска опозиция видить, що не вдїє нїчого в справі роздїлення армії, і зачинає спускати з тону. Пос. Олей з опозициї, котрого називають „шефом комітету для аранжованя дебат", заявив онгди дословно: Не слушно було би казати: Все або нїчого. Головою муру не розібєш. Я прихильником мирного полагодженя. Позак тепер не можна буде осягнути угорскої команди, угорскої мови службової, то я готов в інтересї мира відступити на якийсь час від тих жадань; але лиш на якийсь час, бо одного або другого будемо мусїли скорше чи пізнїйше жадати. Все одно, хто то буде, чи Векерле чи Апоній або й хто инший, скоро лиш принесе мадярску мову викладову у войскових школах, мадярску мову в судах войскових, і т. п., то ми покинемо борбу. Лиш против Кіна-Гедерварі'го буду виступати. О скілько знаю партию независимости, то більшість єї єсть мого погляду. Все зависить тепер від осіб, не лиш від президента міністрів, але й від тих, що будуть належати до кабінету. Коли то будуть такі люди, від котрих опозиция буде могла сподївати ся здїйстнення своїх жадань, то податливість в справі язиковій, яка тепер єсть, неможлива буде загальна.

„Magyar Nemzet", орґан угорского правительства, обговорюючи справу задержаня вояків з третого року в дальшій службі, каже, що розпорядженє міністра війни може ще бути змінене. Скоро лиш предложенє войскове (закон о рекрутах) перейде через законодатну

---

1)

Пес Баскервілїв.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

I.

Шерльок Гольмс, що встав рано, як на него дуже пізно, скоро цїлу ніч не провів на ногах — а лучало ся се єму не рідко — Шерльок Гольмс сидїв при снїданю. Я стояв коло печи і взяв до рук палицю, яку полишив вчера вечером наш гість. Був се гарний, твердий кусник дерева з круглою головкою — т. зв. поліцийна булава. Зараз під головкою находила ся на цаль широка, срібна обручка з написею:

Джемсови Мортімер M. R. C. S.
від приятелїв з С. С. Н.
1884.

Була се справдїшна докторска палиця старої моди — достойна, кріпка, на котру можна спустити ся.

— Ну, Ватзоне, що ти там з нею робиш?

Гольмс сидїв обернений до мене плечима, а я не робив нїчого, з чого він міг би здогадувати ся про моє занятє.

— Звідки знаєш, що я роблю? Чейже не маєш других очий в потилици.

— А хочби нї, то маю перед собою блискучий, посріблюваний імбричок від кави — відповів. — Але скажи менї, Ватзоне, що ти зробиш з палицею нашого гостя? Позаяк на нещастє він нас не застав, а ми не маємо поняття, чого він хоче, то полишена тут случайно памятка має не аби-яке значінє. Цїкавий я, як ти представляєш собі ту людину на основі его палицї.

— Я думаю — сказав я, послугуючись о скілько мож методою, якої мій приятель звичайно держав ся при своїх дослїдах — др. Мортімер є старшим лїкарем з доброю практикою. Є притім чоловіком поважаним, коли знакомі дають єму такий доказ своєї шаноби.

— Добре! — сказав Гольмс. — Знаменито!

— Дальша імовірність промавляє за тим, що він є сїльским лїкарем і більшу частину своїх недужих відвідує пішки.

— Чому?

— Бо его палиця, хоч була колись дуже гарна, тепер така сходжена, що годї подумати, аби носив єї міский лїкар. Сильна зелїзна окова з'ужита зовсїм, отже показує ся, що палиця відбувала порядні марші.

— Дуже мудра гадка! — замітив Гольмс.

— А дальше ті „приятелї з С. С. Н". Менї здає ся, що тут дїло з ловецким товариством, котрого членам він удїляв лїкарскої помочи і за то они зробили єму малу памятку.

— Справдї, Ватзоне, ти перевисшаєш себе самого — сказав Гольмс, відсуваючи взад крісло і закурюючи папіроску. — Почуваюсь до обовязку сказати, що ти у своїх оповіданях, де так ласкаво в'образив мою скромну дїяльність, дуже злегковажив власні спосібности. Може ти сам і не велике сьвітило, але подаєш другим сьвітло. Є люди, котрі, хоч самі не ґенії, мають замітний дар побуджувати ґенїй других. Признаю ся, дорогий молодче, я дуже тобі вдячний.

Такої великої похвали він не висказав перед тим нїколи і треба признати, єго слова вчинили для мене правдиву приємність, бо я нераз сердив ся трохи, що він такий рівнодушний зглядом мого подиву та моїх заходів звернути публичну увагу на єго дїла. Не мало також і се чинило мене гордим, що я так присвоїв собі єго систему, аж він за єї приміненє висказав менї свою похвалу

Гольмс взяв тепер від мене палицю і глядїв на неї кілька хвиль уважно. Відтак з великим зацїкавленем відложив папіроску на бік, підійшов з палицею до вікна і дослїджував єї ще раз крізь люпу.

— Цїкава, хотяй дуже проста — сказав, сїдаючи в улюбленім кутї софи. — Дїйстно, палиця має одну або дві познаки. Дає нам вихідну точку до кількох заключень.

— Не вжеж я чого не добачив? — спитав я, гордо опираючись. Менї здає ся, що я не пропустив нїякого значіння.

— Бою ся, дорогий Ватзоне, щоби твої висновки не були переважно хибні. Коли я сказав, що ти мене побуджуєш, то розумів я тим — сказати правду — що твої хибні висновки навели мене на правдиві. А проте ти не зовсїм помиляєш ся. Сей чоловік є зовсїм певно сїльским лїкарем. І ходить богато пішки.

— Отже я сказав правду

— Так, доси.

— Алеж то було всьо!

реторту і аж до 1 жовтня полишить ся незалагодженим лиш технічне переведенє закона, то воєнна управа не буде задержувати вояків, позаяк більший інтерес єсть в тім, щоби вояків пустити на урльоп, як задержувати їх на той короткий час.

На Балкані всюди непокої. Турецке войско виганяє ворохобників, але що розженe їх в одним місци, то они появляють ся знов в другім і зачинають вже дуже докучати не лиш самим Туркам, але і християнам. В послідних днях були бійки коло Сушиці на полудневий захід від Скопля і коло Рарпіна на всхід від Куманова. В обох случаях ворохобники розбігли ся по горах.

Виходячий в Одесі „Новорос. Телеґр.", орґан болгарскої кольонії в Одесі, оголосив розмову одного із своїх дописувателів в Сарафовом, не кажучи, де то було, щоби не зрадити місця побути Сарафова, котрий єму так сказав: Ми маємо тепер новий плян. Хочемо зворохобити цілий край від Адріянополя аж по Константинополь і аж до моря. Тим способом відотнемо султана від єго европейских посілостий і уставимо звязь з російскою фльотою на Чорнім мори. Коли відотнемо Македонію і адріянопольский вілаєт від Константинополя, то становище Туреччини в Европі пропало. Наші відділи майже вже доходять до Константинополя. Може бути, що Туреччина виповість скорше війну Болгарії. Але в такім случаю вмішає ся Европа, бо инакше готова Росия сама машеровати. Більше нам і не треба. Ми хочемо, щоби Европа вмішала ся до македоньскої справи і виперла Туреччину з Европи.

Новинки.

Львів дня 1-го вересня 1903.

— **Нова учительска семинария.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти рескриптом з дня 29 серпня дозволив на відкритє учительскої семинариї в Старім Санчи, а то на відкритє першого курсу і приготовляючої кляси. Наука в новій семинариї розпічне ся з днем 1 жовтня с. р.

— **Є. Е. п. Президент висшого суду краєвого** др. Александер Тхоржницкий виїздить дня 2 вересня за 4-тиждневою відпусткою. Заступство обіймає п. Віцепрезидент др. Дилевский. На час побуту Є. В. Найяснійшого Пана, п. Президент перерве відпустку і поверне до Львова. — В послідних днях Є. Е. др. Тхоржницкий був в Самборі і Дрогобичи. В Самборі для видання наглих зарядженъ з причини, що будинок судовий грізно зарисував ся, а в Дрогобичи, аби оглянути новий судовий будинок.

— **Вписи до торговельної академії у Львові** відбудуть ся дня 1 і 2 вересня с. р. від години 9 до 11 перед полуднем в канцеляриї дирекциї. Вступний іспит до 1-ої кляси відбуде ся дня 3 вересня о годині 8 рано. Іспити приватні з купецких предметів відбудуть ся в торговельній академії дня 1 жовтня. Поданя о припущенє до того іспиту треба вносити найдальше до 20 вересня. Близших пояснень уділює дирекция академії за надісланєм почтової марки на 10 сот.

— **В академічній ґімназиї у Львові** будуть відбувати ся вступні і поправчі іспити до I—IV кляси дня 12 вересня почавши від 8-ої години рано.

— **Інсталяция крилошан.** Передвчера відбула ся в церкві сьв. Юра інсталяция трех почетних крилошан: о. Дмитра Гузара, пароха Завалова, о. Теодора Кордуби, пароха Бережан і о. Громницкого пароха Тернополя. По інсталяциї приймав у себе Впреосьв. Митрополит інстальованих і ширший круг запрошених гостий.

— **На будову доріг.** Виділ краєвий уділив виділови повітовому в Збаражи безпроцентової позички в квоті 20.000 корон на будову доріг громадских I. кляси Збараж-Підволочиска і Збараж-Березовиця мала.

— **Відкритє памятника Ів. Котляревского в Полтаві.** „Полт. Вѣстник" пише: До виконаня на етноґрафічнім вечері, посьвяченім памяти Котляревского, кантати композитора Лисенка, орґанїзує ся великий хор, в якого склад, крім хору самого Лисенка і місцевих любителїв сьпіву, війде також хор архиєрейских сьпіваків, з яким заключено вже договір, і мішаний хор малорускої театральної дружини Кропивницкого. Весь хор буде складатись з більше чим 100 осіб. Що-до оркестри, то єї, як показує ся, не буде міг зложити, директор музичної школи Ахшаримов, до якого звернув ся в тій справі комітет, бо члени оркестри виїхали на літо на відпустку. Однак ся обставина не вплине на зміну проґрами. Кантата вимагає повної оркестри і мусить війти до проґрами, хотяй би мало ся спровадити оркестру з Харкова або Київа.

— **Школа моднярства в „Труді".** З днем 15-го вересня с. р. розпочинає ся в товаристві нашім курс моднярства під управою п. Анни Грегоровичевої, властительки вис. ц. к. намістництвом концесионованої школи моднярства. Курс сей тревати буде десять місяців, т. є. від 15-го 1903 до 15 липня 1904, а наука по три години денно з виїмкою неділь і руских сьвят. — Оплата виносить: вписового 4 кор. і місячно по 20 кор. в случаю учащаня на науку в годинах передполудневих, а 12 кор. в случаю учащаня на науку в годинах пополудневих. Всякі оплати з г. ри. Зголошеня письменні і устні з зложенєм вписового приймає ся вже тепер. — *Дирекция.*

— **Прогульку до Виник** получену з аматорским представленєм комедиї о. Бобикевича „Настоящі", — танцями, — сьпівами, — конфетті — колесом щастя, — почтою а la minut та иншими товариcкими забавами як також і несподїванками — устроює дня 6-го вересня (в неділю) с. р. львівске ремісниче тов. „Зоря" в спілці з читальнею „Просьвіти" в Виниках.

— **Ґімнастичні вправи в „Соколі"** у Львові розпічнуть ся для членів і кандидатів учительских в середу дня 2 вересня, а для учеників в четвер 3 вересня с. р.

— Ні, ні, дорогий Ватсоне, не всьо, далеко не всьо. Я приміром припускав би, що лікар одержав дарунок радше від шпиталю, чим від ловецкого товариства і що коли перед Н. стоять початкові букви „С. С.", то насуває ся зовсім без натяганя назва „Charing-Cross-Hospital" (шпиталь „Черінґ-Крос").

— Може й так.

— Імовірність за тим промовляє. А коли ми звідси вийдемо, маємо свіжу основу, на котрій можемо оперти наші здогади про незнакомого гостя.

— Ну, припустім, що „С. С. Н" означає шпиталь Черінґ-Крос, то що можемо дальше з того заключати?

— Хиба ти сам не здогадуєш ся? Чейже знаєш мої методи. Принорови їх!

— Я бачу лиш дуже короткий висновок, що сей чоловік практикував в місті, заким вибрав ся на село.

— Менї здає ся, що нам треба в наших висновках посунути ся трохи дальше. Розміркуй лиш діло з такого боку. При якій нагоді дає ся по найбільшій часги такий дарунок? Коли зібрали ся єго приятелі, щоби ухвалити єму такий дарунок? Очивидно в хвили, коли др. Мортімер опускав шпиталь, щоби розпочати власну практику. Знаємо, що зроблено дарунок. Віримо, що лікар перенїс ся на село. Отже чи за далеко посунемо ся в наших здогадах, коли скажемо, що дарунок подано єму з нагоди єго відходу із шпиталю?

— Се виглядає дуже імовірно.

— А тепер зрозумієш, що він не міг належати в шпитали до лікарского „штабу," бо таке становище дістає лише лікар, котрий має вже добру льондоньску практику, а такий не пішов би на село. Отже хто се був? Коли він належав до шпиталю, але не до єго штабу, то міг бути лише асистентом — мало що більше, як старший кандидат медицини. Єго відхід наступив перед пяти літами, як вказує дата на палици. Так отже твій лікар з родиною, в старшім віці, пішов з димом, а виходить молодий хлопак нижше трийцять літ, ввічливий, не честилюбивий, розсїяний — і властитель дуже улюбленого пса, про котрого я взагалі лиш се можу сказати, що він більший від ямника а менший від доґи.

Я розсьміяв ся недовірчиво, між тими коли Шерльок Гольмс опер ся спиною о софу і пускав у воздух малі колїсцята диму.

— Не маю нічого против твого послїдного погляду — сказав я — але бодай не трудно дістати кілька вказівок про вік лікаря та єго дотеперішну діяльність.

Я зняв з полиці, де стояли мої медицинські книжки, лікарский календар і виглядів імя. Приходило кілька Мортімерів, але те, що ми вже знали про нашого гостя, підходило лише до одного з них. Я відчитав дотичне місце:

„Мортімер Джемс, M. R. C. S., 1882, Ґрімпен, Дертмур, Девоншір. Від 1882 до 1884 р. асистент при шпитали „Черінґ-крос." Одержав „нагороду Дзексона для порівнуючої патольоґії" за розвідку: „Чи недуга є дідична?" Член-кореспондент шведского патольоґічного товариства. Написав: „Дещо про атавізм" (Лянсет 1882), „Чи ми ступаємо наперед?" (Психольоґічний журнал, марець 1883). Громадский лікар для Ґрімпен, Торслї і Гай Барро."

— Про ловецке товариство нема там нічого, Ватсоне, — сказав Гольмс із злобною усьмішкою — але сільским лікарем є він, як се ти заключив дуже бистроумно. Менї здає ся, що мої здогади вповні годять ся. Тепер що до характеру нашого гостя! Я сказав, о скілько не помилив ся, що він ввічливий, не честилюбивий і розсїяний. Досьвід поучає мене, що на сім сьвіті лиш ввічливий чоловік дістає такі дарунки від приятелїв, що нині лише чоловік без дрібки честилюбивости покидає Льондон, щоби поселити ся на селї і що лише розсїяний чоловік полишає палицю місто візітівки, висидївшись наперед чверть години в ждальни.

— А пес?

— Мав звичай носити палицю за своїм паном. А що палиця тяжка, то пес хватав єї кріпко по середині, як вказують на се виразно слїди єго зубів. Щока пса, коли судити по віддаленю слїдів, за широка для ямника а за вузка для доґи. А може се був — так, єй Богу! — таж се бурий ловецкий пес!

Підчас бесїди Гольмс підвів ся і став похожати по комнаті. Відтак пристанув у вікні. В єго голосї було тілько переконаня, що я здивований глянув на него.

— Алеж, молодче, як можна щось подібного говорити з такою певностию?

— На дуже простій основі, бо сам бачу пса на улици, а ось вже й дзвонить єго пан. Прошу, лиши ся тут, Ватсоне. Він твій товариш, а твоя присутність може менї придати ся. Ну, Ватсоне, наближає ся драматична хвиля — чуєш кроки на сходах — він входить у твоє житє і ти не знаєш, чи приносить він тобі добро, чи лихо. Чого хоче др. Джемс Мортімер, чоловік науки, від Шерльока Гольмса, специялїста від злочинів?... Прошу!

Зверхна поява нашого гостя була для мене несподїванкою, бо я надіяв ся типу сільского лікаря. То був високий, тонкий чоловяга, з великим як дзюб носом, що сторчав між двома бистрими, близько уставленими, сірими очима. Ті очи іскрили ся крізь скла з золотою оправою. Крій одежи відповідав єго становищу, лиш була она досить зношена. На сурдуті білїли ся витерті шви, а штани долом були сильно виторочені. Мимо молодого вигляду держав свій довгий хребет похило; ідучи, спускав голову з добродушним виразом лиця наперед.

Коли війшов до комнати, перший єго погляд упав на палицю, котру Гольмс держав ще в руках, і він підбіг з радісним окликом до него.

— Справді я так тішу ся! — сказав. — Я не знав певно, чи забув єї тут, чи в корабельній аґентурі. Нї за що в сьвіті не хотів би я позбути ся сеї палиці.

— **Виділ „Рускої захоронки у Львові“** відзиваєсь з уклінною просьбою до П. Т. Родичів, що привезуть свої діти до школи, щоб зволили тамити також про дрібну дітвору „Рускої Захоронки“ та з нагоди приїзду до Львова після змоги запомогли єї чим хто ласкав, під адресою: „Руска Захоронка у Львові“ ул. сьв. Тереси ч. 10 або. Вп. Панькевичева, ул. Чарнецкого ч. 26.

— **Пятнистий тиф.** За час від 18 до 24 с. м. стверджено в краю 9 нових случаїв пятнистого тифу, а іменно: 1 в Солотвині, 1 в Ющині, пов. мисленицкого, по 1 в Бурканові і Соколові пов. підгаєцкого, 1 в Топільници пов. старо-самбірского, 2 в Топорівцях пов. городеньского і 2 в Молошковичах пов. яворівского.

— **Нещастна пригода.** В Слобідці турилецкій засипала земля при добуваню глини Данила Барицкого, вітця двоїх дітий, котрий погиб на місци. Причиною нещастя була власна неосторожність.

— **Огні.** В Ожомли, яворівского повіта, вибух пожар, що знищив пять селяньских загород. Шкоду обчисляють на 10.000 корон. Причиною огню була неосторожність 5-літного хлопця в хаті Гриньна Радейка. — В наслідок удару грому погоріли забудуваня господаря Дмитра Базюка в Добрянах коло Стрия і шкільний будинок разом з всіми движимостями учителя Вайса, котрий потерпів шкоду обчислену на 1000 корон. — В Підгірдях коло Стрия погоріла стайня для волів, власність бар. Бруницкого. Шкода 10.000 корон була на 6000 корон обезпечена. — В Рогізні під Самбором погоріло в наслідок неосторожности селянки Марії Лиляк пять загород. Шкода виносить 4600 корон, з чого половина була обезпечена.

— **Крадіж вартістних паперів.** З Тернополя доносять, що тамошному жителеви Давидови Францозови украдено вартістних паперів на звиш 60.000 корон. Межи паперами було отсї: 18 штук угорскої ренти по 500 корон і одна на 2000 кор.; облїґация пропін. фонду на 2000 кор.; 3 облїґ. Тов. кред. земского по 2000 кор.; віденьскі „Bodenkredit“ I. емісиї з 1880 р. і 9 штук II. емісиї з 1899 р.; облїґациї преміової позички м. Відня, льоси Тиси, премії „Bodenkredit“ I. емісиї, льоси італїйского і австрийского Червоного Хреста, угорскі льоси „Базиліка“ і льоси з 1860 р. Про крадіж льосів повідомлено всї банки і здаєть ся, що злодиї не будуть могли їх виміняти на гроші. Крадежи допустили ся тернопільскі жиди, що виїхали до Америки.

— **Затроєнє грибами.** З Винник доносять: Филип Насткевич, тутешний міщанин, назбирав оногди в лїсї грибів, котрі жінка зварила в середу на вечеру. В ночи занедужав Насткевич, єго жінка і їх одинока дитина. В четвер рано покликано лікаря, що удїлив помочи затроєним і від того часу що години відвиджує хорих Насткевичів. Здаєть ся однако, що жінка і дитина не оминуть смерти, а лише Насткевич зможе вилїчити ся

— **Смерть під колесами поїзду.** Глухонїмий Мошко Мендель дістав ся на зелїзничім шляху Стрий-Моршин під колеса особового поїзду. Мимо безпроволочної лікарскої помочи помер нещастний за кілька годин від завданих ран.

— **Самоубийство.** Вчера о годині $8^1/_2$ рано в купелевім заведеню „Дияни“ у Львові відобрав собі житє вистрілом з револьвера 41-літний офіциял войскових маґазинів Рудольф Фухс, жонатий і отець 2 дітий. Причина самоубийства незвістна.

— **Померли:** о. Єроп Іван Островерха, єромонах Ч. С. В. В., дня 28 серпня в Михайлівці, в 68-ім році житя; — о. Симеон Ткачуник, папский шамбелян, крилошанин станиславівскої капітули і декан галицкий, дня 29 серпня с. р. в Станиславові, в 67-ім році житя.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 1 вересня. Король Едвард приїхав нинї рано отвертим повозом перед церков ОО. Капуцинів і зайшов відтак до гробниць в сїй церкви, де помолив ся над саркофаґом бл. п. Архікн. Рудольфа, а відтак оглянув саркофаґ цісаревої Марії Тереси.

Париж 1 вересня. Matin доносить, що італїяньский король Віктор Емануіл приїде в половині жовтня до Парижа.

Софія, 1 вересня. Фердинанд приїхав на замок Евксиноград коло Варни.

Ґенуа, 1 вересня. Американьскі кораблї воєнні „Бруклїн“ і „Сан Франціско“ відплили до Бейрута.

— Памятка, як бачу! — замітив Гольмс.
— Так.
— З шпиталю „Черінґ Крос“?
— Від кількох приятелів з нагоди мого весілля.
— Не вже, шкода! — скрикнув Гольмс, похитуючи головою.

Др. Мортімер кліпав мило здивований крізь очиці до Гольмса.

— Чому шкода?
— Ах, ви перебили трохи наші малі здогади. З нагоди вашого весілля, кажете?
— Так. Я оженив ся, відійшов тому із шпиталю і втеряв всяку надію на вигідну практику. А проте я мусів уладити собі власне родинне гніздо.
— Так, бачить ся, ми конець-кінців не дуже й помилили ся! — А тепер, пане др. Джемс Мортімер....
— Ніякий доктор, ласкавий пане — лиш скромний практичний лікар!
— І будь-що-будь бистроумний чоловік.
— Ученик в науковій области, пане Гольмс, початковий, ще збирає мушлї на березї великого, незвісного, всесьвітного моря! Думаю, що говорю з паном Шерльоком Гольмсом а не....
— Ні, сей пан є мій приятель др. Ватсон.
— Дуже рад пізнати, пане доктор. Я чув ваше імя разом з іменем вашого приятеля. Ви зацікавили мене незвичайно, пане Гольмс. Я не надіяв у вас такого подовгастого черепа і так визначно супраорбітально розвиненого чола. Чи позволите менї доторкнути ся раз пальцем шву на вашім черепі? Ґіпсовий модель вашого черепа, дорогий пане, як довго годі дістати оріґінал, становив би окрасу кождого антропольоґічного музея. Не хочу сказати нїчого вам противного, але признаюсь: мене кортить за вашим черепом.

Шерльок Гольмс попросив незвичайного гостя вигідно сїсти. Відтак сказав.

— Ви, як бачу, не менший ентузияст у вашім способі думаня від мене. По кінцях ваших пальців догадую ся, що ви самі крутите собі папіроски. Закуріть собі без церемонії.

Гість добув з кишені тютюн та паперці і скрутив собі незвичайно швидко папіроску. Єго довгі, тремтячі пальці були такі ворухливі та неспокійні, як ніжки комахи.

Гольмс сидів мовчки, але по єго короткиx, бистрих поглядах, котрими окидає нашого незвичайного гостя, я замічав, що він заінтересував ся ним дуже.

— Менї здає ся, пане Мортімер — сказав вкінци — що ви відвідали нас вчера і нині рано ледви чи в тій цїли, щоби доторкнути ся того черепа.
— Ні, пане Гольмс, ні — а все таки я щасливий, що рівночасно і до сего мав я нагоду. Я прийшов до вас, пане Гольмс, бо сам знаю, що я дуже непрактичний чоловік, а тимчасом находжу ся супротив дуже поважної і незвичайної загадки. З огляду на се, що ви становите другорядну европейску повагу в....
— Справді, пане доктор? Чи сьмію дізнати ся, хто має честь бути першою? — спитав Гальмс коротко.
— Для строго наукового мислителя мусить метода пана Бертільона представляти чималу вартість.
— Чи не лїпше було-б для вас удати ся до него о пораду?
— Я сказав, дорогий пане: для строго наукового мислителя. Але в практичнім приміненю вашої штуки ви стоїте одинокий, се загально звісне. Впрочім думаю, що я чейже не нарочно....
— Шкода бесїди! — відповів Гольмс. — Я думаю, пане доктор Мортімер, що ви зробите лїпше, коли без обиняків виложите менї ясно і виразно, що се за загадка, до котрої розвязки бажаєте моєї помочи.

(Дальше буде).

Надіслане.

Рідна случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлїйского, висилає письменно в тижднeвих лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

— **„Краєвий Союз кредитовий“ видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:**

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкнення місячні 2 штуки	„	„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ удїлів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ лїквідацийна	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ удїлів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „
11. Зголошеня о позичку	штука	по	2 „
12. Виказ уморення позички	„	„	2 „
12. Асиґнати касові	„	„	1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Контора виміни
ц. к. управ. галиц. акц.
Банку гіпотечного.
купує і продає
всї папери вартістні і монети
по найточнїйшім курсї дневнім, не числячи нїякої провізиї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гіреку траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенем у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}\%$ касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженем

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}\%$ з 60-дневним виповідженем

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).